

DUCEȚI-VĂ ÎN TOATĂ LUMEA ȘI PROPOVĂDUIȚI EVANGHELIA!

SPERANȚA

August 2023
Anul 9, Nr. 114

DOVEZI ALE UNUI ADEVĂRAT CREDINCIOS

Dorel Brîndaș

FESTIVITATEA DE ABSOLVIRE PHILADELPHIA SEMINARY & SOLA SCRIPTURA

EI ȘI NOI!

Teofil Ciortuz

TRĂIND PRINTRE BĂDĂRANI

Gelu Boudor

Cu Dumnezeu, cu oamenii lui Dumnezeu, pentru oameni

ECHIPA DE CONSILIERI SPIRITUALI:

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brîndaș, Biserica Harul
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța
Ioan Bușan, Biserica Perth
Traian Secară, Biserica Maranata

ECHIPA EDITORIALĂ:

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangheliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Coordonator tehnic, printing, expediere email și
facebook: Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

PENTRU DETALII, CORESPONDENȚII:

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Luiza Cîmpean, Biserica Tabor 0448 483 500
Nelu Albu, Biserica Harul 0449590887
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393

COSTUL UNUI ABONAMENT pe 1 an: \$50.00

CONT: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank,
BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

ADRESA REDACȚIEI:

35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Victoria, Australia.
Telefon: 0423 659 724, email: sperantaus@gmail.com

ASCULTAȚI BIBLIA ÎN 90 DE ORE!

*Fratele Ioan Ciobotă, de la postul de radio Vocea
Evangheliei Timișoara, a înregistrat audio toată Biblia.
Se poate găsi pe Youtube sau pe Google dacă tastați:
„Biblia audio lectura Ioan Ciobotă”.*

Ioan Ciobotă

Radio Vocea Evangheliei Timișoara!

MOTTO-UL REVISTEI SPERANȚA

Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și
înaintea lui Cristos Isus, care are să judece viii și
morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa:
propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la
timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu
toată blândețea și învățătura.

Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea
să sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila
urechile să audă lucruri plăcute și își vor da
învățători după poftele lor.

Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor
îndrepta spre istorisiri închipuite. Dar tu fii treaz
în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul
unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba.

(2 Timotei 4:1-5)

SPERANȚĂ PENTRU ROMÂNIA - TURNEU EVANGHELISTIC ANIVERSAR

» 7 IULIE - 23 IULIE 2023 «

Anul 2023 marchează împlinirea a 30 de ani de slujire pentru Misiunea Speranța. De aceea turneul misionar organizat în vara acestui an a avut și un caracter aniversar. Turneul IERTARE, IUBIRE, SPERANȚĂ s-a desfășurat în perioada 7 - 23 iulie pe un traseu care a inclus 17 localități din România.

Grupul Speranța a cântat spre gloria Domnului alături de „Local Gospel Choir” și „Live Band”, conducându-i pe toți cei prezenți într-o atmosferă de închinare înaintea lui Dumnezeu. Mesajele biblice au fost prezentate de păstorii Luigi Mițoi, Gabi Zăgrean și Vasile Bojor. Un mare număr dintre cei prezenți, în toate localitățile, și-au predat viața în mâna Domnului, primind în schimb mântuirea sufletelor lor.

**UN MESAJ PUTERNIC AL EVANGHELIEI,
ADRESAT DE PĂSTORUL LUIGI MIȚOI**

Noi toți suntem făcuți din același aluat, înclinați înspre păcat. Cristos a venit în lumea noastră ca să-și asume păcatele noastre, să moară, ca să fie Mielul care moare ca jertfă pentru curățirea păcatelor noastre. Când auzim acest lucru trebuie să înțelegem că este singura noastră soluție la marea problemă - păcatul care ne duce în iad. Isus Cristos s-a încărcat cu păcatele noastre ca noi să fim salvați. El S-a zvârcolit pe cruce în locul nostru, ca noi să fim salvați. În seara asta vreau să te rog să-ți ceri iertare lui Dumnezeu, și să-L primești ca Domn și Mântuitor al tău.

EI ȘI NOI

Păstor Teofil Ciortuz - Prima Biserică Baptistă, Melbourne, Australia

Cei ce au primit propovăduirea lui au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete. Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățescă, în frângerea pâinii și în rugăciuni. Fiecare era plin de frică, și prin apostoli se făceau multe minuni și semne. Toți cei ce credeau erau împreună la un loc și aveau toate de obște. Își vindeau ogoarele și averile, și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia. Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă. Ei laudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți. (Fapte 2:41-47)

Prin citirea acestui pasaj biblic aș vrea să facem o analiză comparativă. De obicei ne comparăm unii cu alții, alteori ne comparăm chiar cu cine nu trebuie, uitând că Dumnezeu binecuvântează pe unii într-un fel și pe alții în alt fel. Sunt oameni care sunt binecuvântați material și totuși, din punct de vedere spiritual, sunt morți în păcatele lor. Pe de altă parte sunt oameni săraci în ochii lumii acesteia, dar bogați în ochii lui Dumnezeu. Cum putem compara aceste lucruri? Este ca și cum ai compara merele cu perele. Nu are rost să comparăm lucrurile privind doar la un aspect din viața unui om, să zicem un om bogat, pentru că, dacă treci dincolo de aparențe, îți vei da seama că acest om nu este fericit, nu este binecuvântat, nu are pace în suflet, noaptea nu poate să doarmă și altele de felul acesta. Deci principiul acesta al comparației ar trebui să fie luat foarte în serios și cu multă grijă pentru că Dumnezeu este Cel care împarte toate lucrurile după măsura Lui.

Privind în textul citit din Faptele Apostolilor, despre frații noștri care au fost pe vremuri, să ne oprim la cuvintele cu care se încheie acest capitol: „Ei laudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți”.

Apostolii nu erau oameni bogați în felul lumii, dar ei îl laudau pe Dumnezeu.

Când am pus titlul: „Ei și noi”, m-am gândit la o analiză comparativă prin care să ne gândim la ce aveau ei și nu avem noi și ce nu aveau ei și avem noi, doar ca o deschidere de discuție.

CE NU AU AVUT EI:

1. Nu au fost împărțiți în diferite curente și învățături, că unii sunt baptiști, alții baptiști de ziua a șaptea, baptiști de nord sau de sud, nu au avut structuri organizaționale ecleziale, nu s-au divizat așa cum au făcut-o creștinii de-a lungul veacurilor. De ce ne-am împărțit în atâtea turme? Ei nu au știut decât Turma Domnului Isus.
2. Ei nu au avut libertate de închinare, drepturi sau un statut legal.
3. Ei nu aveau programe, formații muzicale, nu aveau un orar, nu au avut repetiții. Este foarte ciudat și interesant că ei, care veneau din mediul iudaic, cu închinare și cântare la Templu, singura menționare despre cântare este: „cuvântul lui Cristos să locuiască din belșug în voi. Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești...” În felul acesta ei își exprimau cântarea. Ei nu aveau coruri. Noi laudăm pe Dumnezeu pentru formațiile noastre, dar ei nu le-au avut.
4. Ei nu au avut tehnologie și mijloace tehnice, nici difuzoare și nici săli cu acustică. Noi avem, laudă Domnului pentru aceasta, dar ei nu au avut. Ei au avut probleme de deplasare, bucurându-se totuși de drumurile romane, pietruite, dar nu au avut mobilitatea pe care o avem noi astăzi, și totuși Evanghelia s-a împrăștiat pe tot pământul.
5. Ei nu aveau putere financiară. Biblia spune despre niște frați de o sărăcie lucie, care s-au dat mai întâi pe ei înșiși lui Dumnezeu și apoi au dat și pentru lucrarea Domnului.
6. Nu aveau școli, seminare, colegii și universități creștine. Acestea au apărut mult mai târziu, pe la anii 1100-1200. Pavel i-a învățat pe oameni „în școala unuia numit Tiran”. Noi le avem și-l mulțumim Domnului pentru ele. Ei nu le-au avut și asta pentru că ei au mers pe un alt principiu. Nouă ne este ușor să aducem pe cineva, să zicem, de la un seminar, dintr-o țară. Dar aducându-l avem imediat probleme de compatibilitate teologică, se poate să nu ne potrivim teologic. Noi suntem într-un fel, înțelegem Scriptura în limitele și în cadranul în care ne aflăm, și vine cineva cu învățături noi care aduc tulburate sufletească.

Mai intervin probleme de limbă, de legalitate, și altele. Dar ei au mers pe ideea următoare: Timotei, „...ce-ai auzit de la mine în fața multor martori încredințază la oameni de încredere, care să fie în stare să învețe și pe alții”. În felul acesta Biserica se multiplică. Apostolul Pavel îi mai spune lui Timotei: „propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura”. Apostolul Pavel îl lasă pe Timotei în locul lui să continue lucrarea. Pavel nu a scris: „Fraților, trimiteți în locul meu pe cineva de la Școala Teologică”, ci el deja pregătise un urmaș al lui. Ei nu aveau școli creștine, seminarii, colegii și universități. Domnul fie lăudat pentru școlile pe care le avem pentru că acolo, cumva, se pune sămânța. Dar nu uitați că responsabilitatea primordială nu este a școlii, ci a familiei în care crește copilul. Cuvântul Domnului spune în Deuteronomul 6:6,7: „Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula”. Tu, ca părinte, ești responsabil.

7. Ei nu aveau literatură creștină, canale de televiziune, internet. Mulțumim Domnului pentru canalele de televiziune, și sunt familii care au „televizoare pocăite” - în fiecare zi este Cuvântul lui Dumnezeu pe acele televizoare, cântări, internet pocăit. Ei nu aveau așa ceva și totuși Evanghelia s-a răspândit în toată lumea!

8. Ei nu aveau misionari de carieră. Misionarismul de carieră a apărut mult mai târziu, atunci când Bisericile au început să fie reținute în a trimite vestitori ai Evangheliei. Așa au făcut și primii ucenici care nu au plecat până nu a venit prigoana. Dumnezeu i-a forțat să meargă să vestească Cuvântul, erau toți misionari. În timpurile noastre, cu toate că s-a spus că fiecare baptist este un misionar, pentru că nu suntem, atunci avem misionari pe care îi plătim să facă misiune. Ei nu au avut așa ceva! Ei toți, în afară de apostoli, au plecat din Ierusalim, s-au răspândit ca furnicile și au vestit Cuvântul lui Dumnezeu peste tot pe unde au ajuns. (vom continua în ediția următoare cu „Ei aveau, dar noi n-avem”)

Se scutură...

Emanoil Căiță-Mîndră

Se scutură spre toamnă frunze moarte
Și-n nebunia lor nemaivăzută
Mai răvășesc în noi trăiri aparte
Și-o latură aproape neștiută...

Și devenim umani spre bătrânețe
Îndrăgostindu-ne de tot ce prisosim...
Și-o floare de salcâm ne dă binețe
Să provocăm lacrima ce-o dosim...

E prea târziu, dar tot visăm himere
Și inspirăm parfumul ce se pierde...
Tot rătăcind pe drumuri efemere
În așteptarea LUI, să ne dezmiere...

Dar știi, curând El va veni, și vine
Găsindu-ne puțin mai buni acum.
Înseninați și mult schimbați în bine,
Nu mai călcăm pe frunze moarte-n drum...

LOST AND SAVED

All classes of people were aboard the Titanic —

wealthy people, famous people,
highly educated people, illiterate people,
and poor folks down in the steerage.

But a few hours later
when they posted the list
in the Cunard office in New York,
there were only two categories:
LOST and SAVED.

That is how God sees humanity.

1 John 5:12

În prima sa Epistolă Apostolul Ioan ne prezintă câteva dovezi care demonstrează adevărata viață de creștin, dovezi în care ne regăsim fiecare dintre noi. Problemele din vremea când Apostolul Ioan scrie această epistolă, erau învățăturile false propovăduite în timpul acela de oameni falși. Oamenii aceștia pretindeau că fac parte din Biserica Domnului. Le mergea numele că sunt creștini, dar prin viața lor dovedeau contrariul. Iată câteva dovezi care autentifică viața unui adevărat creștin:

1. Ascultarea de Dumnezeu. „Și prin aceasta știm că îl cunoaștem: dacă păzim poruncile Lui.” (1 Ioan 2:3)

Păzirea poruncilor, sau ascultarea începe la nivelul minții noastre, dintr-o relație sănătoasă cu Dumnezeu. Atunci când ascultăm de Dumnezeu și o facem voluntar, fără ca nimeni să ne oblige, ascultarea de Dumnezeu ne aduce bucurii în viață, calea ni se pare mai ușoară chiar dacă greutățile prin care trecem sunt mari. Ascultând de Domnul ajungem biruitori. Ascultarea este rezultatul iubirii noastre de Dumnezeu.

Viața noastră poate fi influențată în bine sau în rău de felul în care noi ascultăm de Domnul. În Deuteronomul 11:26-28 așa vorbește Domnul: „Iată, pun azi înaintea voastră binecuvântarea și blestemul: binecuvântarea, dacă veți asculta de poruncile Domnului Dumnezeului vostru pe care vi le dau în ziua aceasta; blestemul, dacă nu veți asculta de poruncile Domnului Dumnezeului vostru”. Dumnezeu vrea fericirea noastră, vrea mântuirea noastră, binecuvântarea noastră pe care o dobândim dacă ascultăm de Domnul. Dacă nu vei asculta vei avea parte de blestem. Domnul Isus le spune ucenicilor: „De ce-Mi ziceți: ‘Doamne, Doamne!’ și nu faceți ce spun Eu?” Ascultarea este o dovadă că suntem copii ai Domnului.

2. Trăirea în neprihănire.

Neprihănire înseamnă trăire în curăție, trăire în voia lui Dumnezeu: „Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire nu este de la Dumnezeu; nici cine nu iubește pe fratele său”. (1 Ioan 3:10) Aici se observă aspectul vertical pe care ni-l prezintă Ioan - a face voia lui Dumnezeu, și aspectul orizontal - iubirea de cei din jurul nostru. Este un mod greșit de a ne focaliza pe relația cu Dumnezeu, prin rugăciuni zilnice și citirea Scripturii, dar fără să ne intereseze de cei din jurul nostru. În 1 Ioan 2:6 citim: „Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus”. Aceasta este altă dovadă că suntem ai Domnului, atunci când trăim ca Domnul, așa cum și Domnul Isus, atunci când a trăit pe pământ, a umblat în ascultare de Tatăl. O dovadă că suntem copii ai lui Dumnezeu este faptul că avem o relație bună cu Dumnezeu și în același timp o relație bună cu semenii.

3. Perseverența în viața de creștin.

„Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele, pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruință asupra lumii este credința noastră. Cine este cel ce a biruit lumea dacă nu cel ce crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?” (1 Ioan 5:1-5)

Asta înseamnă că nu ne dăm bătuți la tot ce se întâmplă în jurul nostru. Dacă noi credem că Isus este Fiul lui Dumnezeu și dacă umblăm în ascultare de El, suntem biruitori. Mulți oameni au o experiență religioasă care nu ține mult pentru că nu s-au întors cu adevărat la Domnul, și se întorc de unde au plecat. Apostolul Ioan îi identifică pe oamenii aceștia: „Copilașilor, este ceasul cel de pe urmă. Și, după cum ați auzit că are să vină antihristul, să știți că acum s-au ridicat mulți antihriști – prin aceasta cunoaștem că este ceasul de pe urmă. Ei au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri. Căci, dacă ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi; ci au ieșit ca să se arate că nu toți sunt dintre ai noștri”. (1 Ioan 2:18,19) - Aceștia sunt cei care nu au perseverat în viața de credință, oameni care au renunțat de la prima piedică, oameni care s-au dat bătuți.

Când citim Epistola lui Ioan vedem că el nu se așteaptă la o perfecțiune aici jos, pe pământ. Oare ar putea cineva dintre noi să spună că de când l-a primit pe Domnul nu a mai păcătuit? Ioan parcă vrea să ne spună că aici jos, pe pământ, noi mai greșim, mai păcătuim din când în când, pentru că tot el scrie: „Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice neleguire”. (1 Ioan 1:8,9)

Vă sfătuiesc să vă mărturisiți păcatele Domnului că doar El le poate ierta. Apostolul Ioan nu ne îndeamnă la a păcătui, dar el spune că în umblarea noastră cu Domnul spre Împărăția Lui este posibil să păcătuim, și de aceea el continuă să scrie Bisericii:

„Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi”. (1 Ioan 2:1,2)

(continuare la pag.15)

„Căci Ezra își pusese inima să adâncească și să împlinească Legea Domnului, și să învețe pe oameni în mijlocul lui Israel legile și poruncile.” Ezra 7:10 VDC

În ziua de 18 Iunie 2023 s-a desfășurat Festivitatea de Absolvire a celei de a doua promoții din cadrul Seminarului Teologic Philadelphia (Diploma în Teologie) și prima promoție de Licență (Bachelor) în Teologie din Australia, în cadrul comunității române evanghelice. Festivitatea s-a desfășurat în sala de închinare a Bisericii Române Penticostale Philadelphia. Au absolvit treisprezece studenți la programul de Diploma (2 ani) și opt studenți la programul de Licență (4 ani).

Serviciul divin special a fost deschis cu o rugăciune de invocare adresată lui Dumnezeu de fratele păstor Tănase Magda (Biserica Betania, Melbourne) și a fost condus de fratele Păstor Dr. Gabi Izsak, păstorul coordonator al Bisericii Philadelphia și Director al Seminarului Teologic.

Au luat cuvântul profesorii prezenți la festivitate în următoarea ordine: Prezbiter Prof. Petrică Tarcea (Philadelphia), Păstor Prof. Teofil Ciortuz (FRBC), Păstor Prof. Mircea Cîmpean (Tabor), Prezbiter Prof. Dr. Traian Iurescu (Betania), Păstor Prof. Doru Mureșan (Philadelphia). Pe lângă cei menționați, din corpul profesoral mai fac parte: Păstor Prof. Cornel Ghiță (Maranata) și Prezbiter Prof. Sami Damșa (Betania, Chicago).

Spre slava lui Dumnezeu au cântat formațiile Bisericii, fanfara (dirijor Adrian Bordea), corul mixt (dirijori Naomi Dzitac, Roxana și Florin Filip); sora Simida Istrate (Brisbane) a lăudat pe Domnul cu cântarea „Eben-Ezer, până aici Dumnezeu ne-a ajutat”. Serviciu divin și festivitatea de absolvire s-au încheiat cu o rugăciune de mulțumire înălțată înaintea Domnului de fratele pastor Nelu Istrate (Elim-Brisbane). Un mesaj special de felicitare pentru absolvenții Seminarului Philadelphia și Sola Scriptura University a fost transmis prin înregistrare video de fratele Păstor Lector Univ. Dr. Nelu Brie, Rector ITP București.

La această sărbătoare ne-am bucurat și am fost onorați de prezența a doi frați deosebiți:

1.Rev. Prof. John Berzava PhD., Rectorul Sola Scriptura University Chicago, SUA, școală cu care suntem într-un parteneriat de colaborare și care supraveghează întreaga activitate a Seminarului nostru.

2.Păstor Prof. Dr. Cheon K. Park, din Coreea de Sud, Președinte Fondator OMIV Arad, România, cu care urmează să dezvoltăm un parteneriat de colaborare prin deschiderea unei clase de Misiune în cadrul Seminarului Teologic Philadelphia.

Colaborarea cu Sola Scriptura University a fost întărită atât de prezența fratelui Rector dar și prin oferirea unei

plachete care confirmă parteneriatul nostru. În cuvântul prezentat, fratele Berzava i-a felicitat atât pe profesorii cât și pe absolvenții Seminarului, dar totodată a apreciat calitatea Seminarului Teologic din Australia pentru nivelul și standardul academic dezvoltat în acești ani de la înființare. Fratele Cheon a prezentat viziunea pentru misiune și modul în care Dumnezeu l-a chemat în această slujire în România și diaspora românească din America și Australia.

Fratele Rev. Prof. John Berzava PhD. (Rector), fratele Rev. Prof. Dr. Gabi Izsak (Director), fratele Rev. Prof. Dr. Traian Iurescu au înmănat Diploma de Doctor of Philosophy în Theology fratelui Rev. Prof. Traian Secară, iar împreună cu fratele Pastor Prof. Doru Mureșan (Secretar) au fost înmănate Diplomele de Absolvire cu Specializarea Teologie Penticostală absolvenților Seminarului Teologic Philadelphia, Melbourne, cât și Diplomele de Bachelor of Theology absolvenților Sola Scriptura University, Chicago.

Suntem recunoscători înaintea Domnului pentru această mare biruință și continuăm acest frumos proiect care este al tuturor românilor evanghelici din Australia și nu numai. Urmează o nouă promoție de studenți care să se pregătească în cadrul Seminarului Teologic Philadelphia, în următoarele programe de studiu: Diplomă în Teologie, Licență (Bachelor) of Theology, Master of Theology. Slăvit, onorat și binecuvântat să fie Numele Domnului!

Păstor Prof. Dr. Gabi Izsak

6 Director Philadelphia Seminary & Sola Scriptura University

VEGHEAȚI LA EMOȚII ȘI SENTIMENTE (CONTINUARE)

Păstor Busuioc Belciu - Prima Biserică Baptistă, Melbourne

2. SENTIMENTELE NOASTRĂ FAȚĂ DE OAMENI ȘI FAȚĂ DE ÎMPREJURĂRI

Dragostea noastră față de Dumnezeu se vede în sentimentele noastră față de oameni. „Dacă zice cineva: `Eu iubesc pe Dumnezeu`, și urăște pe fratele său, este un mincinos, căci cine nu iubește pe fratele său pe care-l vede cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L vede?”

(1 Ioan 4:20)

Dovada noastră că îl iubim pe Dumnezeu este faptul că-i iubim pe oameni. Sentimentele noastre față de Dumnezeu se văd în sentimentele noastre față de oameni. Acolo ne putem verifica, Dacă îi iubim numai pe cei ce ne iubesc, asta fac și păgânii și vameșii. Noi trebuie să-i iubim pe cei care nu ne iubesc, să facem bine celor ce ne urăsc.

În Matei 22:37-40 citim despre două porunci pe care Domnul Isus nu le putea despărți:

„Isus i-a răspuns: `Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă.` Iar a doua, asemenea ei, este: `Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.` În aceste două porunci se cuprind toată Legea și Prorocii”.

Dacă se cuprinde toată Legea și Prorocii înseamnă că se cuprinde și toată viața noastră cu orice ni s-ar întâmpla și prin orice împrejurare am

trece, și asta pentru că Legea și Prorocii au de a face cu viața noastră.

Secretul este să-L iubești pe Dumnezeu, iar dovada că-L iubești este faptul că-L iubești pe aproapele tău. Despre dragostea aceasta vorbea Apostolul Pavel în Coloseni 3:14: „*Dar mai presus de toate acestea îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii*”. Să ne uităm la câteva sentimente pe care Apostolul Pavel spune că noi trebuie să le avem în viața noastră, și le descrie în Romani 12: 10-16.

v. 10 - „*Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească*” - Dragostea este un sentiment curat. „*În cinste, fiecare să dea întâietate altuia*.” - Cu alte cuvinte, fiecare să fie smerit, să fie umil.

v. 11 - „*În sârguință, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnului*.” Când slujești pe oameni, când ajuți un bolnav, slujești pe Domnul, și Domnul îți va răsplăti. Tot ce faceți, faceți ca pentru Domnul, slujiți Domnului

v. 12 - „*Bucurați-vă în nădejde*.” - Bucuria este un sentiment. „*Fiți răbdători în necaz*.” - Răbdarea este un sentiment. „*Stăruți în rugăciune*.” - Iubești rugăciunea, asta este un sentiment.

v. 13 - „*Ajutați pe sfinți când sunt în nevoie*.” - Asta înseamnă să fiți miloși și asta este un sentiment. „*Fiți primitori de oaspeți*.” - Să fi iubitor de oaspeți, asta este un sentiment.

v. 14 - „*Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc*.” - Acesta este un sentiment, o reacție la emoție: cineva te prigonește, și ce reacție ai în urma acestei emoții? Îl binecuvântezi! „*Binecuvântați și nu blestemați*.”

v. 15 - „*Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng*.” - Bucuria, tristețea, acestea sunt sentimente.

v. 16 - „*Aveți aceleași simțăminte unii față de alții. Nu umblați după lucrurile înalte, ci rămâneți la cele smerite. Să nu vă socotiți singuri înțelepți*.”

Vedeți ce important lucru este să medităm la cuvântul vegheați? Adică fiți atenți. În vremea din urmă, când așteptăm venirea Domnului Isus Cristos, să trăim cu mare grijă la toate lucrurile acestea. Ce frumoasă ar fi o Biserică în care toți membrii ei sunt așa, ce viață ar fi acolo.

În continuare Apostolul Pavel vorbește despre pacea cu toți oamenii. Nu vor vrea unii să trăiască în pace cu voi, dar voi faceți-vă partea voastră. Nu-i putem schimba noi pe oameni, ei vor rămâne așa cum sunt, dar, întrucât atârnă de voi, smeriți-vă, iertați și cereți iertare și trăiți în pace cu toți oamenii. Să nu te răzbuni pe nimeni, sentimentul acesta bun să-l ai, să ierți, să nu te răzbuni. „*Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti*”, zice Domnul.

Așa trebuie să trăiască toți copiii lui Dumnezeu: „*Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine*”. (v. 21)

În primul rând îl iubim pe Dumnezeu și din acest motiv avem părtașie cu Dumnezeu, avem o viață de rugăciune și prin aceasta

avem plinătatea Duhului Sfânt. Nu noi, cu puterea noastră, ci Duhul Sfânt ne călăuzește în împrejurările prin care trecem.

Dumnezeu vine în noi după cum spune Domnul Isus: „*Eu și Tatăl vom veni la el și vom locui împreună cu el*”. Ai trăit cu El astăzi? Te-ai bucurat astăzi de prezența Lui în sufletul tău? Când El este cu tine răspunde la toate sentimentele, la toți senzorii aceștia care vin și îți atrag atenția. Duhul lui Dumnezeu răspunde cu sentimente bune, curate și folositoare. Este folositor să medităm câteva versete din Efeseni, capitolul 4:

v. 30 - „*Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.*”

Dar cu ce putem să-L întristăm? Cu sentimentele noastre:

v. 31 - „*Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru*”. Toate acestea sunt sentimente, vegheați să nu fie așa ceva în mijlocul vostru, vegheați în vederea așteptării venirii Domnului Isus în mijlocul nostru. Vegheați! Aceste lucruri să fie ținta vieții noastre, scopul vieții noastre și pentru aceasta trebuie să ne lăsăm lucrați de Domnul și trăind după aceste îndemnuri să-i molipsim, să-i influențăm și pe alții din jurul nostru.

v. 32 - „*Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Cristos.*” Dumnezeu să ne ajute, să-L cunoaștem, să-L iubim și să-L înțelegem. Când ajungi să-L înțelegi pe Dumnezeu cu adevărat, vei gusta din El și vei vedea ce bun este Domnul, cum spune Sfântul Apostol Petru. Și dacă ai gustat, atunci te apropii de El, îl iubești, îl dorești și vrei să trăiești împreună cu El. Atunci toate lucrurile vor fi spre binele tău, fie că sunt bune pentru firea ta, fie că nu sunt bune, toate sunt spre binele tău. Și dovada că tu trăiești real cu Domnul se vede în relația ta cu semenii tăi. Aici se cuprinde toată Legea și Proorocii, după cum spunea Domnul Isus Cristos. Aici se cuprinde toată viața noastră de creștini.

Încă un îndemn: „**VEGHEAȚI!**”

ÎNTÂLNIREA PASTORALĂ A SLUJITORILOR EVANGHELICI DIN MELBOURNE AUSTRALIA!

În data de 24 Iunie, la inițiativa fratelui păstor Teofil Cirtuz și fratelui păstor Mircea Cîmpean, a avut loc la Prima Biserică Baptistă Română întâlnirea lunară a tuturor slujitorilor și păstorilor din Bisericile Evanghelice din Melbourne, Australia.

A fost invitat: păstorul John Berzava, Sola Scriptura, Chicago, USA.

Tema de discuții a fost din 1 Cronici 12:32: „*Din fiii lui Isahar, cari se pricepeau în înțelegerea vremurilor și știau ce trebuia să facă Israel*”.

Scopul acestei întâlniri:

- Rugăciune unii pentru alții și pentru Bisericile locale.
- Echiparea generației tinerilor de azi în vederea rugăciunii și studierii Cuvântului lui Dumnezeu.
- Nevoia de Puterea Domnului în Bisericile locale.
- Moment de slujire limitată în limba engleza pentru generația tânără!
- Impactul Inteligenței Artificiale în Biserică / religie și asupra generației tinere în viitor! BIBLIA DIGITALĂ - Pericole!

IOSIF ȘI FRĂȚII SĂI

Păstor Cornel Ghiță, Biserica Maranata, Melbourne

„Iosif s-a dus după frații săi și i-a găsit la Dotan. Ei l-au zărit de departe și, până să se apropie de ei, s-au sfătuit să-l omoare. Ei au zis unul către altul: „Iată că vine făuritorul de vise! Veniți acum, să-l omorâm și să-l aruncăm într-una din aceste gropi; vom spune că l-a mâncat o fiară sălbatică și vom vedea ce se va alege de visele lui.” (Geneza 37:17-20)

În inima fraților lui Iosif încolțise ură împotriva lui. Iosif avea vina lui, era un pârâcios când era mic, umbla îmbrăcat în haina lui pestriță prin care parcă voia să arate tuturor că el va fi moștenitorul, că el era un prințisor între ei. Faptul că era favoritul tatălui lui, și visele pe care le-a avut, toate acestea au făcut ca mândria să încolțească în inima lui, iar în inima fraților să încolțească ura. Și când îl văd pe Iosif venind la ei, gândul lor este: „Vine făuritorul de vise”. Și, în ura lor pentru el și pentru haina lui pestriță, l-au dezbrăcat și l-au aruncat într-o groapă, apoi, din dorința de a câștiga totuși ceva de pe urma lui, l-au vândut unor ismailiți ca rob. Apoi au luat haina pestriță, au muiat-o în sânge și au trimis-o lui Iacov pentru a-l convinge că un animal l-a ucis pe Iosif. Iacov plânge și nu vrea să fie alinat și, printr-o fățarnicie dusă la culme, acești fii ai săi se duc să-l mângâie. Dar ce s-a întâmplat după aceea? Și aici o să putem vedea câteva lecții pentru fiecare dintre noi. Probabil că prima dată au fost foarte neliniștiți. Imediat au încercat să-și ascundă păcatul săvârșit. Probabil că în următoarele zile au fost foarte neliniștiți ca nu cumva cineva dintre ei să scape un cuvânt lui Iacov. Dar mai trec câteva zile și văd că nimeni nu are niciun fel de bănuială cum că ei sunt vinovați. Joacă foarte bine teatru. Dar ce se mai întâmplă după aceea? Mai trec câteva luni și încep să se liniștească, mai trec ani de zile și fiecare își continuă viața. S-au căsătorit, au avut copii și s-au liniștit, convinși că nimeni nu va mai afla adevărul. După zece ani convingerea lor a fost mai mare, după douăzeci de ani totul a devenit antichitate, istorie.

Aceasta este o realitate extraordinară pentru fiecare dintre noi, pentru copii, pentru tineri și pentru noi toți. Tu ai fost crescut într-o familie de credincioși, cu anumite standarde, și dintr-o dată, dus de prieteni, ai făcut ceva despre care știi clar că nu este permis, te-ai uitat acolo unde nu trebuie, te-ai dus acolo unde știi că nu trebuie să te duci. Prima dată ai fost așa de tulburat când ai făcut păcatul acela și ți-a fost frică: „Să nu mă vadă cineva”. Dar a trecut timpul și vezi că totul a mers, nimeni nu a aflat nimic, trece timpul, uiți toate temerile și începi să te liniștești. Dar să observăm ce se întâmplă mai departe.

După douăzeci de ani vine o secetă în toată regiunea, vine o criză economică, iar noi știm că Dumnezeu deja începe să lucreze. Dar oare frații lui Iosif au gândit că această criză are ceva de a face cu păcatul lor? Nici pe departe nu s-au gândit. Dar acesta este un mod de a lucra al lui Dumnezeu, și este o lecție și pentru noi ca Biserica. Vedem înmulțirea fărădelegii care se întâmplă în lume, vedem cum valorile spirituale și creștine sunt date la o parte și oare venim vreunul dintre noi înaintea lui Dumnezeu și-l spunem: „Doamne, aș vrea să mă cercetezi, nu cumva și din cauza mea mâna Ta apasă peste lumea aceasta, nu cumva și eu

sunt de vină?” Și dacă, în lumina cercetării lui Dumnezeu, El îmi spune: „Ești bine”, atunci mă rog să mă ajute să trăiesc frumos și curat în continuare. Dar dacă Dumnezeu îmi aduce aminte că eu sunt nepăsător față de Cuvânt, că sunt lenș când trebuie să lucrez în via Domnului, că inima mea nu este în totalitate dăruită lui Dumnezeu, atunci ceea ce Duhul lui Dumnezeu, prin Cuvântul lui Dumnezeu ne spune este că ceea ce se întâmplă în lumea aceasta este și din cauza mea, și din cauza ta. Proorocul Ieremia spune: „Țară, țară, țară, ascultă glasul Domnului”. (Ieremia 22:29) Noi putem fi motive prin care Dumnezeu să binecuvânteze țara din care facem parte, dar atunci când mare parte de credincioși trăiesc o viață de letargie spirituală, acceptă compromisuri, Dumnezeu începe să-și retragă binecuvântarea de pe țara respectivă. Mă rog ca Duhul lui Dumnezeu să ne cerceteze pe fiecare.

Să ne întoarcem la frații lui Iosif. Am spus deja că mai întâi Dumnezeu intervine în mod general. De cele mai multe ori cei care păcătuiesc nu-și dau seama că sunt implicați în ceea ce se întâmplă în lumea aceasta, ca și frații lui Iosif. Dar apare ceva: În Egipt este belșug. Chiar dacă au trecut douăzeci de ani, frații lui Iosif au vrut să se țină departe de Egipt. Dar au trebuit să se ducă. Când au ajuns, ei nu l-au recunoscut pe Iosif, dar Iosif imediat i-a recunoscut și i-a întrebat cine sunt. „Voi sunteți iscoade.” Ei au răspuns: „Nu, noi suntem oameni de treabă... suntem 12 frați, unul a rămas cu tatăl nostru, iar cel mai mic nu mai este”. Ei au ascuns faptul că pe cel mai mic l-au vândut rob și trebuie să fie pe acolo, în Egipt. Aici este iarăși o lecție pentru noi: când faci un păcat și încerci să-l ascunzi, în mod sigur trebuie să faci alte păcate ca să nu fi prins, pentru că atunci când Diavolul te-a prins în mreaja lui și ai ajuns să te corupi, să te uiți unde nu trebuie, să faci ceea ce nu trebuie, o să aibă el grijă să cazi și în alte păcate. Este o singură soluție: să vii înaintea lui Dumnezeu, să te pui pe genunchi și să spui: „Doamne, iartă-mă! Te rog să mă curățești și să mă sfințești”. Numai atunci vei fi curat și vei putea să începi să mergi pe un drum nou.

Duhul lui Dumnezeu să ne cerceteze și să ne întrebe pe fiecare, și în mod special pe copii, pe tineri și pe prieteni: „Ai păcate?” Știu că răspunsul tuturor este: „Da, am păcate!” Și iată altă întrebare pe care vă rog să o luați ca din partea Domnului: „Cât de bine ți-ai ascuns păcatul? Crezi că nimeni nu o să mă afle?” Am o veste: Dumnezeu este un mare descoperitor de păcate. Te rog să fii atent cum poate nu ai mai fost până acum. Sunt patru zile importante în viața fiecărui om, din punct de vedere biblic. Prima zi este ziua când ne-am născut, atunci când am intrat în existență, când am intrat în lumea aceasta. O știm cu toții, chiar o sărbătorim.

(continuare la pag. 23)

SCOPUL LUI DUMNEZEU CU CEI MÂNTUIȚI (continuare)

Păstor Teofil Mihoc, Biserica Baptistă Jibou

AL DOILEA OBIECTIV PENTRU ÎMPLINIREA SCOPULUI LUI DUMNEZEU - MĂRTURISIREA

Ar trebui să-L mărturisim cu toții pe Domnul. Cuvântul lui Dumnezeu vorbește clar: „*Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului*”. (Fapte 1:8) Acesta este un verset cunoscut de noi toți. Dumnezeu nu desfășoară lucrarea Duhului Sfânt doar de dragul nostru, ci ne spune scopul prezenței Duhului Sfânt - noi trebuie să depunem mărturie. După învierea din morți, Domnul Isus spunea: „*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim. Voi sunteți martori ai acestor lucruri. Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu, dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*”. (Luca 24:47-49)

Domnul nu ne îmbracă cu putere de sus doar ca noi să fim puternici, ci scopul principal este ca noi să fim martori.

Ce înseamnă să fii martor? Martor înseamnă nu să convingi, că tu nu poți convinge. Rolul nostru nu este să-i pocăim pe oameni, ci să depunem mărturie. Când este vorba de mărturie toți plecăm entuziasmați cu planul că dacă întâlnesc un om o să-i vorbesc de Domnul Isus, dar când îl întâlnesc, încep să-i spun ceva și el: „*Pleacă, domnule, cu poveștile astea, de aici, că vă știu eu pe voi...*” Și imediat te descurajează. Tocmai de aceea Duhul lui Dumnezeu aduce pentru noi patru motivații:

1. Strategia Domnului Isus. 1 Petru 2:6,7: „*Căci este scris în Scriptură: 'Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine. Cinstea aceasta este dar pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși, 'Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului'*”.

Domnul Isus era această piatră din capul unghiului, pe care meșterii au lepădat-o. A venit, dar nu a venit la rândul ei, nu a venit așa cum au gândit oamenii. Ei au încercat să o potrivească în zid, nu i-au găsit locul și au zis: „*Piatra asta nu e bună de nimic, au greșit cei care au trimis-o*”. Ca la final să-și dea seama că lipsește ceva din clădire, să aștepte să mai vină o piatră. „*Unde este piatra care lipsește? Acea piatră au lepădat-o zidarii!*” Să nu uităm că și Domnul Isus Cristos a fost respins, a fost batjocorit, a fost întins pe cruce și a fost omorât. Nu ar trebui să rămânem descurajați și demotivați ca să mărturisim atunci când oamenii se împotrivesc. Isus a fost respins, și noi vom fi respinși. Dar noi trebuie să fim perseverenți deoarece Mântuitorul a fost perseverent, „*i-a iubit pe ai Săi și i-a iubit până la capăt*.” Viața noastră de mărturie trebuie să afecteze generațiile care urmează.

2. Standardul lui Dumnezeu pentru noi. 1 Petru 2:9: „*Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și i-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată*”. Acesta este standardul lui Dumnezeu! Nu ești oricine, aceasta este cerința lui Dumnezeu pentru tine, pentru noi. Iar noi trebuie să depunem mărturie. Privirea noastră să fie ațintită spre Cer, spre veșnicie, dar pășim noi oare pe locurile spre care privim? Ne ridicăm la standardul lui Dumnezeu? Nu trebuie să uităm că noi suntem o seminție aleasă, suntem un popor sfânt.

3. Statutul pe care îl avem. 1 Petru 2:10: „*pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare*”. Aici este vorba despre statutul pe care noi îl avem. În Matei 5 Domnul Isus ne spune: „*Voi sunteți sarea pământului, voi sunteți lumina lumii!*”. Voi sunteți, nu sunt alții. Oriunde i-am căuta, nu sunt alți, noi suntem! Acesta este un statut special pe care îl avem: suntem copiii lui Dumnezeu. Noi trebuie să îl mărturisim pe Isus Cristos, puterile Lui minunate, lucrarea lui Dumnezeu și să nu contenim, să nu obosim și să nu rămânem descurajați.

4. Salvarea altora. 1 Petru 2:11,12: „*Preaiubiților, vă sfătuiesc, ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul. Să aveți o purtare bună în mijlocul neamurilor, pentru ca, în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării*”. Fiecare om din lumea aceasta are o zi a cercetării, iar ceea ce contează în această zi este mărturia mea și a ta. Mântuirea altora ar trebui să fie o motivație pentru noi ca să continuăm să-L mărturisim pe Isus Cristos Domnul. Oare ce ar trebui să mai facem pentru împlinirea scopului lui Dumnezeu cu privire la noi? Cel puțin de un lucru ar trebui să ne aducem aminte: Ce trebuie să încetăm să mai facem, și anume să stăm nepăsători față de mântuirea altora. Ne-a așezat Dumnezeu pentru o vreme aici, într-o parte sau alta a pământului, și într-o zi ne va chema acasă și vom auzi întrebarea: „*Oare ce ai făcut cu talantul încredințat ție?*” „*L-am ascuns, Doamne... L-am păstrat în ștergar, nu cumva să ruginească. Asta mi-ai dat, asta Ți-am adus...*” Știți cuvintele Mântuitorului: „*Rob viclean și leneș. Luați-I și aruncați-I afară, unde este plânsul și scrâșnirea dinților*”. Dar ce frumos ar fi, cu talantul tău să-i mai aduci Domnului încă un talant și să auzi cuvintele Domnului: „*Rob bun și credincios, intră în bucuria stăpânului*”. Dumnezeu să ne ajute creștem și să ne maturizăm în credință și să fim neobosiți în a-L mărturisi celor din jurul nostru. Amin!

A FOST ÎN LUME O-NVIERE

Petru Dugulescu

A fost în lume o-nviere,
Dar înainte să fi fost
A fost în Ceruri o tăcere
Și o dreptate care cere
O jertfă să se dea drept cost.

Și-a fost o iesle, și-o fecioară,
A fost o noapte și-un Irod
Și-un Dumnezeu, ce-ntâia oară,
În chip de humă se coboară
S-arunce peste hău un pod.

A fost în lume o-nviere,
Dar înainte-un Ghetsimani
Și-o cupă cu venin și fiere
Ce fu sorbită în tăcere,
Și-un ucenic între dușmani.

Un Sanhedrin și-o judecată
Și un cocoș care-a cântat,
O vinere întunecată,
O Dolorosa-nsângerată,
O Golgotă și un Pilat.

Și-un „Eloi, lama Sabactani!”
Ce-a zguduit pământ și Cer
Și nu l-au înțeles romanii,
Dar a-nsoțit prin secolii anii,
Și-a fost o groapă și-un mister.

Cutremur, piatră răsturnată,
S-a rupt sigiliul lui Cezar
C-a fost o-nviere-odată
Și-o bătălie câștigată
În Ghetsimani și pe Calvar.

Sunați trompete cu putere,
Trezii-vă în zori de zi,
Vestiți spre poli și emisfere
C-a fost în lume o-nviere
Și încă una va mai fi.

Când cei ce au primit Cuvântul,
Ieșind ca nuferi din noroi,
Vor părăsi pe veci mormântul
Și-l vor întâmpina pe Sfântul
În pragul Lumii celei noi!

TE-AM IUBIT FRUMOS, ISUSE?

Traian Dorz

Te-am iubit frumos, Isuse?
Ți-am cântat și plâns cu dor?
Ți-am dat inima întregă?
- Poate! - Dar eram dator!

Te-am urmat cu neclintire?
Și te-am ascultat pe plac?
Ți-am slujit cu râvnă? - Poate!
- Dar eram dator s-o fac!

M-am luptat cu stăruință?
Am fost gata și să mor?
Ți-am jertfit pe lume totul?
- Poate! - Dar eram dator!

Ți-am știut vorbi la vreme?
Ți-am știut la timp să tac?
Ți-am făcut lucrarea? - Poate!
- Dar eram dator s-o fac!

Mi-am dat toată osteneala
Să fac bine tuturor?
Să-Ți păstrez porunca sfântă?
- Poate! - Dar eram dator!

Doamne, n-am s-aștept răsplata
Nici acum și nici în veac!
Ce s-aștept când încă-atâtea
Mai eram dator să fac?

TRĂIND PRINTRE BĂDĂRANI

(În spatele cortinei)

Păstor Gelu Bondor, Biserica Baptistă Adelaide, SA

„M-am întors să văd glasul care-mi vorbea. Și când m-am întors am văzut șapte sfeșnice de aur. Și în mijlocul celor șapte sfeșnice pe Cineva care semăna cu Fiul omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare și încins la piept cu un brâu de aur. Capul și părul Lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada, ochii Lui erau ca para focului, picioarele Lui erau ca arama aprinsă și arsă într-un cuptor și glasul Lui era ca vuietul unor ape mari. În mâna dreaptă ținea șapte stele. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri și fața Lui era ca soarele când strălucește în toată puterea lui. Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: `Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.`” (Apocalipsa 1:12-18)

Cât de prețios este gândul să știm că nu numai ca Biserică, dar și ca indivizi suntem în mâna lui Dumnezeu. Nimic nu vine peste noi fără ca El să cunoască totul, să îngăduie lucrul acesta. Și totuși Îl întrebăm uneori: „Doamne, de ce ai îngăduit una ca asta, chiar așa de rău sunt eu?” Dar dacă ai încredere în Dumnezeu treci mai ușor prin încercări și chiar te rogi altfel: nu să înlătore durerea, ci să se împlinească ceea ce trebuie să se împlinească prin această durere. Și atunci înțelegi că Dumnezeu este în control chiar dacă nu vezi semne, nu vezi minuni și totuși tu crezi că Dumnezeu este în spatele cortinei și el conduce totul.

În versetele citate vedem că Domnul Isus se plimba prin mijlocul celor șapte sfeșnice. În limba greacă Biserica se traduce Ecclesia, cuvânt folosit de primii creștini pentru adunarea lor. Ei s-au identificat pe ei ca fiind poporul Acelui Dumnezeu care S-a descoperit în Vechiul Testament ca și Creator, ca Eliberator al poporului evreu din Egipt, și care a intervenit în viața poporului cu putere. Aceștia erau continuatorii adevăraților copii ai lui Israel despre care vorbește Vechiul Testament, recunoscând ca tată pe Avraam, recunoscându-se ca popor al Noului Legământ profețit în Vechiul Testament. Ca urmare, cuvântul Ecclesia a fost folosit în Noul Testament să desemneze Biserica lui Dumnezeu, reprezentată ca un trup al cărui Cap este Cristos. Biserica este reprezentată în Noul Testament ca și membre ale trupului, Biserica Mireasa, Noua Creațiune, Omul cel nou în Cristos. Biserica este reprezentată ca luptător împotriva lui Satan, purtătoare a Luminei, părtași ai credinței cu membrii sfinți - Casa lui Dumnezeu.

Și în lume, așa cum este ea, căzută și cu atâtea probleme, aș îndrăzni să spun că Biserica lui Dumnezeu este mărgăritarul cel mai de preț. Cum, Biserica? Te întrebi, care Biserică? Să ne uităm la Biserica noastră. Care mărgăritar?! Păi uită-te la „X”, uită-te la el... Acela, așa cum este el, bădăranul ăla? Sau acela care nu are nici bun simț să salute? Sau acela care nu stă în banca

lui? ăla care e așa? Și ne tot gândim. Cineva s-a referit la Biserică într-un mod batjocoritor: „Sunt un grup de femei cărunte și câțiva copii mici”. Și așa este câteodată. Nu prea este cazul, că rar vezi femei cărunte în zilele astea. Toate sunt blonde, brunete, șatene, bărbații parcă încărunțesc mai repede. Câteodată este mai rău chiar decât a comentat prietenul batjocoritor. Câteodată este un grup de adulți certăreți care se îndreptătesc pe ei și se plâng întruna. Asta este Biserica așa cum o văd unii. Însă ceea ce vezi în Biserică nu este niciodată ceea ce este cu adevărat. Și asta pentru că în spatele cortinei, dincolo de locul unde actorii jalnici se poticnesc pe scenă (ăștia suntem noi), stă Domnul în control deplin.

Cartea Apocalipsa este scrisă unor Biserici prigonite, pentru încurajarea lor. Apostolul Ioan însuși era prigonit pe insula Patmos. În Cartea Apocalipsa pentru prima dată Domnul Isus apare ca și Împărat. Cel care Domnește, nu Cel ce suferă ca un om ca și noi, ci apare Domnul Isus glorificat, Domnul Isus în control, El este în spatele Bisericii. Și El prețuiește așa de mult sufletele astea pe care noi nu le prețuim, așa de mult ne prețuiește încât Și-a vărsat sângele pentru noi, pentru acela unu pe care eu nu-l cunosc, pentru că eu nu văd ce este în spatele cortinei și mă cramponez de imperfecțiunile omenești ale membrilor Bisericii. Întrebarea este: este vreun membru al Bisericii perfect? În spatele cortinei, unde actorii, se poticnesc jalnic pe scenă, este Domnul. El ne ține în mâna Lui.

Cartea Apocalipsei prezintă Bisericele care se luptă contra obstacolelor. Niște obstacole așa de mari că, aparent, aceste Biserici sunt sortite pieirii. Însă începe cu o puternică viziune a lui Cristos, așa de puternică încât Ioan nu a mai putut să stea, a picat fără suflare. Este înfățișarea Domnului Isus Cristos, Cel care ține în mâna Lui pe fratele și pe sora cu care eu am o problemă și despre care uit că Domnul Isus l-a iubit și a iubit-o așa de mult încât Și-a dat viața pentru acea

persoană. Acest lucru îl sărbătorim ori de câte ori ne adunăm. Domnul Isus este în mijlocul Bisericii și spune: „Nu te teme. Eu țin cheile locuinței morților, am autoritate asupra morții. Eu sunt Cel care decid!” Suntem îngrijorați pentru Biserică? Să nu uităm că Biserica nu este a mea și nici a ta. Este Biserica Domnului. Ești îngrijorat de Biserică? Pășește în spatele cortinei, acolo unde este locul Domnului. Acolo poți vedea ce face Isus pentru sufletul acela amăgit și înșelat și vei vedea că El ține sufletul acela în mâna Lui.

Poate uneori avem pretenții de la Biserică. Mărturisesc că și eu acum 20 de ani mă gândeam ce frumoasă ar fi o Biserică de intelectuali, de oameni care au cel puțin bun simț, o Biserică de ingineri, profesori, doctori docenți, oameni de vază. Mă gândeam: ce frumoasă ar fi o așa Biserică. O Biserică dintr-o zonă socio-economic de sus: elita! Ce frumos... Mulți dintre românii pe care i-am invitat la Biserică nu vor să vină pentru că la noi nu este elită. Se uită de sus la noi. Ceea ce acești oameni uită este că Domnul Isus nu a venit nici în Ierusalim și nici în palatul cel mai dotat din lume. Domnul Isus a venit într-o zonă care se numește Galileea neamurilor. Neamurile erau desconsiderate de către evrei. Domnul a ales să vină pe lume în Betleemul din Iudeea, a urmat fuga în Egipt, apoi a venit să trăiască în Nazaretul Galileei. Un loc fără activitate și viață religioasă. Asta este marea contradicție între cel care așteaptă o Biserică de elită și cu ceea ce cred ei că găsesc - niște oameni de nimic, niște bătărași, oameni care nici nu știu bine să citească - ce Biserică este asta, ar zice unii. Și asta ar fi în directă contradicție cu felul în care Domnul și-a desfășurat cea mai mare parte a slujirii Sale în Galileea Neamurilor. Galileea era necurată, locuită de neamuri, una dintre cele mai josnice regiuni. Dar în același timp a fost regiunea care a auzit pentru prima dată chemarea Mântuitorului: „Pocățiți-vă și credeți în Evanghelie”. Acolo a început Domnul, dar cu ce fel de oameni?

Cu oameni care erau simpli pescari: doctor docent pescar Petru, Ioan, fiul lui Zebedei și alți pescari care se certau și aveau și ei pe ale lor... Acolo a început. Așa vede Domnul valorile, comparativ cu noi. Nouă ne trebuie elită, noi suntem cu nasul pe sus... Domnul Isus acolo a început, acolo unde este locul rădăcinilor noastre spirituale, în Galileea neamurilor.

Acesta este un loc pe care ar trebui să-l revizităm în spiritul lui Isus. Să-l revizităm atunci când suntem respinși, părăsiți, tratați în mod bătăraș. O, dar noi suntem supărăcioși. O, dacă m-a tratat cineva în mod bătăraș, m-a jignit! Salut! Eu nu mai vin aici, mă duc la altă Biserică. Atunci când suntem tratați așa, respinși, jigniți de cineva care poate nici nu și-a dat seama că ne-a jignit, atunci este bine să revizităm locul acela al câinilor și al bătărașilor. Dacă Domnul Isus - Împăratul Cerului - prin care toate lucrurile au fost făcute, S-a mulțumit să vină acolo, a vrut să vină acolo, eu dacă vreau să-l slujesc Lui am alte pretenții? Vreau ca frații din Biserică să fie altfel de cum sunt, să fie de elită... Oare numai gândul la Domnul Isus nu ne-ar umple de rușine? El și-a dat viața pentru oamenii marginalizați și i-a prețuit. Pe leproși, pe femei, pe oameni pe care evreii îi excludeau, Domnul Isus i-a chemat în primul rând pe aceștia. El a venit să slujească acelora, eu vreau să slujesc într-o Biserică de super elite. Eu nu pot să văd inima oamenilor și să văd că omul acela simplu, chiar bătăraș, fără educație, are un suflet ales, un suflet așa de prețios că Domnul Isus S-a dat pe Sine pentru el.

Să nu uităm că în Biserică am fost chemați să slujim și să vedem valoare în fiecare om. Dacă nu îmi place de cineva în mod firesc, să pot spune despre el: „*asta e comoara Domnului Isus, Domnul Isus îl prețuiește*”. „*Fraților, voi ați fost chemați la slobozenie, numai nu faceți din slobozenie o pricină ca să trăiți în firea pământească.*” (Galateni 5:13)

TABOR ROMANIAN PENTECOSTAL CHURCH, MELBOURNE

Winter holiday. Tabor Church was open for holiday activities. Good to see them together!

„DAR HOTĂRÂREA LUI ESTE LUATĂ. CINE I SE VA ÎMPOTRIVI?”

MĂRTURIE

Noel Cociuba

Cu câteva zile în urmă, Domnul mi-a dat un cuvânt din Iov: 23:8-14, prin care am recunoscut viața mea trecând prin această încercare:

„Dar, dacă mă duc la răsărit, nu este acolo; dacă mă duc la apus, nu-L găsesc: dacă are treabă la miazănoapte, nu-L pot vedea; dacă Se ascunde la miazăzi, nu-L pot descoperi. Dar El știe ce cale am urmat și, dacă m-ar încerca, aș ieși curat ca aurul. Piciorul meu s-a ținut de pașii Lui; am ținut calea Lui și nu m-am abătut de la ea. N-am părăsit poruncile buzelor Lui; mi-am plecat voia la cuvintele gurii Lui. Dar hotărârea Lui este luată. Cine I se va împotrivi? Ce-I dorește sufletul, aceea face. El își va împlini dar planurile față de mine și va mai face și multe altele.”

Aș vrea să aduc o completare la mărturia pe care am prezentat-o în Biserică anul trecut, și în felul acesta să dau laudă Domnului pentru bunătatea pe care a avut-o față de mine, Glorie Lui. În anul 2021 am avut un grav accident la lucru. Am fost arborist, aceasta era munca mea zilnică. O creangă dintr-un pom s-a rupt și m-a lovit în gât, mi-a zdrobit toate căile respiratorii și cutia vocală. Mi-a prins ligamentele din spatele gâtului și mi-a zdrobit traheea. Am fost dus cu elicopterul la Alfred Hospital în Melbourne. Am fost dus la reanimare și nu era speranță că voi supraviețui. Am fost în comă șapte zile, am fost operat, și când mi-am revenit oarecum nu mai puteam vorbi, îmi pierdusem glasul.

După accident am fost foarte des la Spital pentru diverse operații, specialiștii încercând să îmi readucă vocea, energia, memoria și tot ce se putea îndrepta în corpul meu. Au ajuns la concluzia că va trebui să fiu operat o dată pe an pentru tot restul vieții mele. A fost și urma să fie foarte dificil atât pentru mine cât și pentru doctorii care mă tratau. Cazul meu fiind așa de dificil, am fost sub observația celor mai buni doctori din Australia. Până într-o zi când un frate din Biserică, acum este în Uganda, a venit la mine acasă, în Ballarat. A venit târziu, îmbrăcat cu hainele de lucru, avusese de lucru la un prieten. A stat jos și a deschis Biblia, a citit mai multe versete despre credința care mântuiește și vindecă. A fost un timp de bucurie sfântă și am simțit prezența lui Dumnezeu. Fratele m-a întrebat: „Tu crezi că Dumnezeu te vindecă?” Eu i-am răspuns cam cu îndoială că da, cred, dar... „Nu spune „dar”; crezi tu că Dumnezeu te vindecă?” Apoi a adăugat: „Să ne ridicăm în picioare și să ne rugăm ca Dumnezeu să lucreze vindecare în viața ta!” Ne-am ridicat în picioare toți trei: fratele, soția mea și eu și am început să ne rugăm. La un moment dat, Duhul de vindecare al lui Dumnezeu s-a coborât peste noi. Am continuat rugăciunea, apoi ne-am oprit. Fratele m-a întrebat: „Ai simțit Duhul lui Dumnezeu?” Eu i-am răspuns: „Glorie lui Dumnezeu care m-a vindecat!” Am plâns de bucurie cu toții, apoi fratele a plecat.

În săptămâna următoare a trebuit să mă duc din nou să mă vadă specialistul. Întreaga echipă de doctori era de față, Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți. M-au întrebat cum mă simt și le-am răspuns: „Foarte bine, fantastic!” M-au întrebat cum îmi simt vocea și le-am răspuns: „Este bine, așa cum mă auziți”. Eu aveam un dop care astupa orificiul din trahee. Ei m-au întrebat dacă acel dop este la locul lui. Eu le-am răspuns ca nu mai am niciun dop, și că: „Sunt vindecat!” Ei au continuat investigațiile lor, mi-au pus un aparat de filmat pe gât, ceea ce nu este de loc plăcut, și mi-au spus să revin peste două săptămâni. M-am întors peste două săptămâni și le-am răspuns la fel: „Mă simt fantastic!” Vocea, energia? „Fantastic!” Mi-au pus din nou aparatul de filmat, l-au scos afară și au privit la mine surprinși și din nou: „Cum te simți?” Răspunsul meu: „Sunt vindecat!” Nu știu ce au crezut ei, dar eu eram vindecat. Am primit ieșirea din spital, eram vindecat numai prin mila lui Dumnezeu.

Când Dumnezeu lucrează în viețile noastre prin Duhul Sfânt și mergem să spunem lumii, nimeni nu este interesat să audă. Când eu am spus despre vindecarea pe care am primit-o de la Dumnezeu, oamenii au reacționat cu indiferență, cu necredință, cu ironie.

Se spune că un vânător a mers să vâneze rațe. O rață zboară, vânătorul, poc, rața cade în apă, vânătorul își fluieră câinele să aducă rața. Câinele aleargă pe deasupra apei, apucă rața și vine repede, pe deasupra apei la vânător, cu rața în gură. Vânătorul, uimit, mai repetă de încă două ori același lucru. Atunci cheamă un prieten să-i arate minunea. Prietenul vine, rața zboară, poc, rața cade în apă, câinele fuge pe deasupra apei, apucă rața și o aduce vânătorului. Situația se repetă iar vânătorul îl întreabă pe prietenul lui: „Ce părere ai?” Iar răspunsul prietenului: „Câinele tău nu știe să înoate!” Acesta este exact felul în care lumea reacționează când Dumnezeu vindecă. Nu pot percepe realitatea lui Dumnezeu care este diferită de a oamenilor. Le spui cum Dumnezeu lucrează în viața ta și nu pot pricepe nimic, nu pot să vadă nimic.

DOVEZI ALE UNUI ADEVĂRAT CREDINCIOS

(continuare de la pag. 5)

Păstor Dorel Brîndaș, Biserica Baptistă Harul, Melbourne

Noi nu ne dăm bătăuți chiar dacă viața de credință uneori ni se pare grea. Noi mergem înainte pentru că știm că Dumnezeu este cu noi. Perseverare înseamnă că deși am căzut, eu nu rămân acolo, mă întorc la Dumnezeu care ne ridică, ne șterge păcatul, ne iartă.

4. Lumea în care trăim, cu toate frumusețile ei, nu mai este o atracție pentru noi, copiii Domnului. Și când mă gândesc la lume, mă gândesc la lucrurile păcătoase care ar putea să ne înfășoare așa de lesne. „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trec, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.” (1 Ioan 2:15-17) Aici putem face o precizare: Ioan spune să nu iubim lumea, iar în capitolul 3 la versetul 16, mai spune: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. Când se spune că Dumnezeu a iubit lumea, aici se referă la faptul că Dumnezeu a iubit sufletele noastre, pe noi, ființele umane. De aceea Fiul Său a părăsit gloria cerească și a venit la noi ca să caute și să mântuiască tot ce era pierdut. Când Ioan spune să nu iubim lumea, el se referă la sistemul de valori al unei lumi pierdute, care, conform Scripturii, este condusă de cel rău. Deci, a iubi această lume înseamnă a iubi păcatul, plăcerile lumii acesteia, iar Ioan atrage atenția că toate acestea vor dispărea într-o zi, vor arde - „lumea și pofta ei trece, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac”.

Prin întâlnirea noastră cu Domnul Isus Cristos ni se oferă posibilitatea de a ieși din lumea aceasta coruptă și de a ne lega inimile noastre de Dumnezeu, de Împărăția lui Dumnezeu, de Cerul care ne așteaptă dincolo de zărilor albastre. Ar putea fi mai multe dovezi prin care să se arate dacă suntem copii ai Domnului, iar aceste dovezi pe care le-am prezentat nu sunt ale mele, dovezile acestea le-am luat de pe paginile Sfintei Scripturi.

Întrebarea mea este: Ne regăsim noi într-o trăire de ascultare față de Domnul nostru? Ne regăsim noi într-o trăire în neprihănire, perseverând zilnic în viața de credință? Am lăsat noi lumea cu tot ce este în ea, sau unele lucruri încă mai sunt în inimile noastre? Ce răspuns putem da la aceste întrebări? Fiecare dintre noi ne cunoaștem inimile, însă Domnul Isus ne cunoaște, ne știe pe fiecare. Mulțumiri să-I aducem pentru iertarea Lui. Amin.

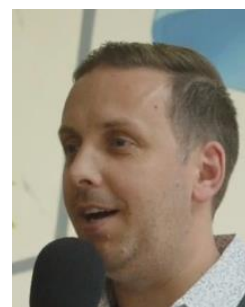
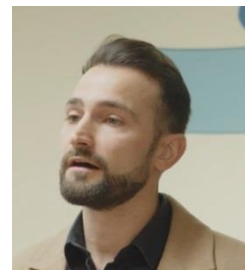
BISERICA PENTICOSTALĂ SYDNEY - OASPEȚI DIN BRISBANE

În Duminica din 25 Iunie am fost vizitați de un grup de tineri de la Biserica Elim Brisbane.

Fratele prezbiter Colin Cociș care este liderul de tineret, a slujit din Cuvânt duminică dimineața, iar Edy Trifu și Josh Moga au avut câte un îndemn pentru Biserica Domnului. Apoi am avut o masă de dragoste, după care am intrat la cel de-al doilea program, unde tinerii au cântat spre slava Domnului și bucuria Bisericii. Fratele prezbiter Claudiu Durcău, de la biserica Elim Brisbane, a slujit prin predicarea Cuvântului.

A fost un timp binecuvântat de închinare și zidire sufletească și suntem recunoscători Domnului pentru toți cei care se pun la dispoziția Lui și slujesc cu bucurie.

Diacon Robert Wagner

„... TOTUȘI, AM IUBIT PE IACOV ȘI AM URÂT PE ESAU...”

(UN MINI STUDIU DESPRE ESAU)

Lidia Crișan, Perth, WA

Ne întâlnim cu această afirmație făcută de Dumnezeu de două ori: o dată în Vechiul Testament, în Maleahi 1:2-3: „V-am iubit, zice Domnul! Și voi ziceți: „Cu ce ne-ai iubit?` Nu este Esau frate cu Iacov? zice Domnul; totuși am iubit pe Iacov, și am urât pe Esau, i-am prefăcut munții într-o pustietate, și moștenirea lui am dat-o șacalilor din pustie”. Ne întâlnim cu acest text a doua oară în Romani 9:11-13: „Căci, măcar că cei doi gemeni nu se născuseră încă, și nu făcuseră nici bine nici rău, ca să rămână în picioare hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheamă, s-a zis Rebecii: `Cel mai mare va fi rob celui mai mic`, după cum este scris: `Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât`.”

Edom este ținutul în care Esau s-a localizat după întoarcerea fratelui lui, Iacov, de la Laban.

Din Deuteronom 2:22 aflăm că „Domnul a nimicuit dinaintea lui Esau pe Horiți. Ei i-au izgonit și s-au așezat în locul lor până în ziua de azi”. Esau înseamnă Edom (roș). Capitala Edomului a fost Sela sau Petra (stâncă roșie). Orașul era situat la extremitatea unui defileu foarte îngust, dar lung de aproape 2 km și înalt de peste 200 m. Această așezare geografică îi dădea un avantaj strategic extraordinar. În depresiunea de la capătul defileului, locuitorii orașului Petra construiseră peste o mie de temple săpate în stâncă roșie. Locuințele oamenilor erau și ele săpate în stâncă precum cuiburile vulturilor (v. 4, din Obadia cât și în Ieremia 49:16).

Ce știm despre Esau, acest personaj ciudat?

1. El este fratele gemăan al lui Iacov, (Gen. 25:25-26).
2. Încă înainte de a se naște, Dumnezeu i-a spus lui Isaac că deși Esau s-a născut primul, va sluji fratelui lui mai mic.
3. Că din ambii frați se vor despărți două popoare „la ieșirea din pântecele mamei lor”.
4. În Evrei 12:16 citim despre Esau că a fost „curvar și lumesc și și-a vândut dreptul de întâi născut” fratelui său, când a venit flămând și obosit de la vânatoare.
5. În Numeri 20:14-21 aflăm că Edom n-a vrut să lase pe Israel să treacă prin ținutul lui, în pelerinajul lor spre Canaan, după ieșirea din Egipt, și Israel s-a abătut de la El.
6. În Deuteronom 2:29, Moise scrie că „fiii lui Esau i-au îngăduit să treacă prin ținutul lor”, pe când în Deuteronom 2:8 spune că „au trecut pe departe de frații lor, copiii lui Esau, care locuiau în Seir, și pe departe de drumul care duce în câmpie”.

7. În 2 Cronici 28:17 citim de una din mai multe invazii ale Edomiților în ținutul lui Iuda: „Edomiții au venit iarăși, au bătut pe Iuda, și le-au luat prinși de război”.

Răspunsul la întrebarea pe care Dumnezeu o pune prin Maleahi: „Nu este Esau frate cu Iacov? zice Domnul; totuși am iubit pe Iacov, și am urât pe Esau, i-am prefăcut munții într-o pustietate, și moștenirea lui am dat-o șacalilor din pustie”, îl găsim în cartea profetului Obadia. Unii comentatori ai Bibliei spun că s-ar putea ca această carte să fie cea mai veche dintre toate cărțile profetice. Identitatea lui Obadia rămâne un mister. Nu ni se dă nici măcar numele tatălui lui. Din cele opt persoane cu numele Obadia din Vechiul Testament, este foarte improbabil ca vreunul să fie autorul acestei cărți. Numele Obadia se traduce prin „Slujitorul”, sau „Închinătorul la Iehova”. Nu se trage nici dintr-o familie regală sau preoțească, și textul cărții ne îndeamnă să credem că Obadia a trăit în împărăția lui Iuda. Pe lângă Obadia, am văzut că mai sunt și alți profeți care profetesc despre Edom și nimicirea lui Esau și a neamului ieșit din el, cum sunt Isaia, Ieremia, Amos și Ezechiel, cât și cauzele care au condus la aceasta. Deși rude de sânge, dușmănia dintre ei a determinat ca Edomul să treacă de partea vrăjmașilor lui Iuda.

Care sunt cauzele pentru care Esau a fost urât de Dumnezeu, iar Iacov a fost iubit? De ce a ales Dumnezeu să-l iubească pe Iacov, și pe Esau să-l urască? Niciunul nu a fost mai bun ca celălalt. Amândoi au avut slăbiciunile și păcatele lor. Alegerea lui Iacov nu a fost pe baza meritelor lui, ci Dumnezeu a decis aceasta în suveranitatea și atotștiința Sa. Ambii au fost pedepsiți sever pentru greșelile lor, dar Iacov a avut privilegiul să se întoarcă în Canaan, a avut o întâlnire personală cu Dumnezeu, pe când Esau a continuat să sufere judecata lui Dumnezeu pentru că a stăruit în purtarea lui păcătoasă. Dumnezeu a decis să-l nimicească de tot. Nelegiuirea Edomiților a fost foarte mare, așa cum scrie în Amos 1:11-12: „Pentru trei nelegiuiri ale Edomului, ba pentru patru, nu-mi schimb hotărârea, pentru că au urmărit pe frații săi cu sabia, înăbușindu-și mila, a dat drumul mâniei și își ținea într-una urgia. De aceea voi trimite foc peste Teman, și va mistui palatele Boțrei”.

Pentru că au fost mai multe cauze, menționate în toate cele patru cărți profetice, să ne uităm la fiecare în parte. (Vom continua acest mini studiu despre Esau în ediția următoare - n.r.)

INTERVIEW - TESTIMONY - INTERVIEW - TESTIMONY - INTERVIEW

Daniela Ion, from Menora Church, Perth, WA, interviewed a member of the Church about how he met the Lord.

Q. Could you please tell us about yourself?

A. My name is Paul Malone Mansfield; I was born and raised in Perth Western Australia. I am 33 years old and turning 34 in August. I grew up loving sport and music and always loved to try new things. I currently live in Scarborough, Western Australia, I am working part time, and completing a Bachelor of Ministry Part time. I attend Menora Church in Nollamara. I enjoy Praise and worship and play guitar and attempt to sing. The thing I love is that the Lord doesn't require a performance; He desires a submitted and reverent heart.

Q. In what circumstances and when did you meet God?

A. I was in a drug and alcohol rehabilitation centre for 8 months and was searching for a higher power, I knew I needed something outside of myself to overcome the addiction. This is where I met a man on a weekend out who was a Christian. I began to ask him questions about God. He kept quiet about it until one day at the beginning of 2020 he said: "Pray this prayer and you can find out for yourself." I then said the sinner's prayer, the next day I could feel a warm sensation in my spirit. It felt like a fire

had been lit, although small I knew it was there. That Fire has grown and grown since then. I received a Bible the next week and joined Menora Church in May 2020.

Since then, God has transformed my life and taken me places I never could have imagined.

Q. Could you please give us an example of when God did a miracle in your life?

A. Recently I was praying for God to make a way so I could attend a seminar in Bunbury as my finances were tight. Specifically, I asked him to supply the finances and accommodation. The next day a friend offered his campervan without even asking him. Two days later I was praying again asking Jesus to supply me with \$200 to pay for the seminar and fuel, and that evening a lady from my church out of nowhere said I am transferring you \$200 right now. I did not say to either of these two people what I was praying for. It showed me that if I ask and it is in line with God's will, he will supply me with all I need.

Q. Please mention one of your favourite Bible's verses and what this verse means for you.

A. Proverbs 3:5-6 "Trust in the Lord with all your heart and lean not on your own understanding, in all your ways submit to Him and he will make straight your paths." This is the verse of the season right now for me. It means that I have to Trust God, it doesn't matter what is happening around me, and I should walk by faith, not by sight. He will always provide. It means that I shouldn't rely on how I think things should look or be. Past experiences and victories and how I understand them can sometimes get in the way of what God is doing now. So right now I am not leaning on my own understanding of what life is or should be, I am deepening my reliance upon God and leaning on how he wants my life to be.

Q. Why do you think Christians are not so vocal in our days?

A. Mainly because of fear and lack of intimacy with Jesus. If we truly believed that God is who He says He is, we would be so sure that He will guide, lead and protect us that we would tell everyone about the gift of eternal life, we would walk in our authority, we would walk in the signs, wonders and power of the early Church in Acts.

Daniela Ion: Brother Paul, thank you for your testimony. We pray to the Lord to bring new encouragement to the readers of Speranta Magazine. God bless you abundantly.

Bolnavii trimiși recent la Dumbrava sunt la fel ca toți ceilalți: cazuri sociale, fără locuință, fără venituri, fără familii sau abandonați de acestea, așa cum este și femeia trimisă din Oradea, a cărei anchetă socială v-o prezentăm în rândurile de mai jos:

„... Pacienta adusă din stradă de către ambulanță, fără acte de identitate, fără locuință, fără familie. A mai avut o internare în secția Psihiatrie 3 în perioada 27/05/2022-7/06/2022, când a fost în aceeași situație. I s-au întocmit acte de identitate, s-a făcut anchetă socială la fosta adresă de domiciliu (str. Apostol Andrei) și s-a constatat că apartamentul a fost vândut de mama sa imediat după Revoluție, urmând ca pacienta să locuiască pe străzi.

La externarea din 7/06/2022, pacienta a fost primită la Căminul persoanelor fără adăpost din Dumbrava. La scurt timp și-a revenit fizic, fiind hrănită și tratată corespunzător, și a plecat din nou pe stradă. În prezent este imobilizată la pat și dezorientată temporar spațial. Nu reușește să ne indice locul unde a stat pe stradă.

În data de 29/05/2022 a fost consultată la Dermatologie și diagnosticată cu Scabie, urmând să fie izolată și tratată. Medicul curant solicită asistentului social găsirea unui loc în Căminul persoanelor fără adăpost din Dumbrava. În acest sens se va solicita ambulanța, pacienta fiind nedepasabilă ...”

Mulțumim tuturor celor care ne-au fost alături și în această săptămână, mulțumim familiei din Incești care a pregătit masa în weekend pentru cei șaptezeci de bolnavi din localitatea respectivă (foto), vă mulțumim și vouă pentru că ne urmăriți activitatea, iar până duminică viitoare, la următoarea noastră întâlnire, fiți binecuvântați și nu uitați să fiți o binecuvântare.

Viorel Pașca

Vă rugăm să donați prin contul Revistei Speranța: CONT: Romanian Speranta Association Inc. National Australia Bank, BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941, cu mențiunea: Dumbrava

CASA CEA CEREASCĂ - PE CINE VOM GĂSI ACOLO?

„Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.”
(Apocalipsa 22:3b)

Deci vedem cine va fi acolo: Tronul lui Dumnezeu și al Mielului. Isus este Rege.
El conduce toate evenimentele, El domnește în fiecare inimă, voia Lui este făcută în Ceruri.

În Cuvântul lui Dumnezeu, la Apocalipsa 3:21 vedem scris: „Celui ce va birui îi voi da să șadă pe scaunul Meu de domnie...”. Această promisiune ne face părtași chiar la tronul Său. Nu este o linie de separare între gloria și bucuria Domnului Isus și mulțimea sfinților. Cei ce L-au servit pe El (și-L servesc) vor fi acolo. Ei vor vedea fața Lui și aceasta este o clară și eternă bucurie. Numele Lui va fi pe frunțile lor. Aceștia sunt cei răscumparați, ei sunt ca și Cristos. (1 Ioan 3:2). Ei radiază strălucirea Lui, așa cum fața lui Moise a radiat după întâlnirea lui cu Dumnezeu, pe Muntele Sinai, cu deosebirea că această strălucire niciodată nu dispare.

Ce condiții predomină acolo? Acolo nu este noapte, nu este nevoie de lumânare sau de soare, ci lumina prezenței lui Dumnezeu este acolo. Cele mai strălucitoare lumini de pe pământ dispar înaintea acelei străluciri. Atunci, acolo noi vom avea lumină din plin la toate misterele. Ignoranța și orbirea sun alungate. „Lumina vieții” este, în sfârșit, a noastră. Melancolia, durerea și moartea sunt trecute pentru totdeauna. Această viață nouă și bucuria vor fi permanente.

Aici, pe pământ, totul este schimbător. Noi putem să devenim „creaturi noi”, schimbându-ne căile noastre. Dar când acea Împărăție va veni, caracterul nostru devine permanent, etern, acasă la el. Astăzi este ziua salvării, atunci va fi ziua destinului. Domnul Isus ne spune: „Iată că acum este vremea potrivită, iată că acum este ziua mântuirii”. (2 Corinteni 6:2b)
Ajută-ne, Doamne, să răspundem fiecare chemării Lui. Amin!

(Meditație oferită de John Hanciu)

Maria Hanciu 1927 - 2017

Romeo și Julieta

Secvențe din cartea „Mărturii, etc., etc...” de Constantin Opranescu

Aneta, soția mea de-o veșnicie, lucra la Colegiul Biblic trei zile pe săptămână. Își luase foarte în serios munca.

Dimineața, la prima oră, studenții, vreo 40, se adunau în cantină pentru un moment de rugăciune și închinare. Aneta era printre ei, se ruga la Dumnezeu împreună cu ei, apoi le aducea micul dejun. Ba chiar a făcut și un curs biblic de câteva luni. Era dedicată slujbei ei. Studenții aceia n-au mâncat în viața lor bunătățile pe care le pregătea ea, mai ales că unii veneau din Asia sau chiar din Africa.

Totuși, trei zile de lucru pe săptămână nu era suficient pentru Aneta, femeie de acțiune. Așa că s-a uitat prin ziare și a găsit alte două zile la o pizzerie în Claremont, cartier select, de boieri. Lucra pentru o cucoană foarte inteligentă, care, după ce a învățat pe furate cum să gătească câteva mâncări italienești, i-a făcut vânt Anetei. Dar ea nu a plecat chiar cu mâna goală de acolo. A adunat după ea doi hoinari, drumeți prin lume, călători cu sacu-n spate, doi *back packers*. Uite cum a fost:

Într-o zi, Aneta era singură în bucătărie, înainte de deschiderea restaurantului, mesteca prin oale, când aude o bătaie în geam. Să fi fost ora patru după amiază, căldură mare. Se uită pe geam și vede un tânăr cam de douăzeci de ani, înalt, cu capul ras bec, îmbrăcat sumar, de plajă, și lângă el o femeie brunetică de vreo treizeci și cinci de ani. Făceau semne agitate când au văzut că Aneta le dă atenție. Ea deschide ușa larg:

- Cu ce să vă ajut?

Tânărul începe cu frenezie:

- Bongiorno, signora, io sono Romeo, arată spre femeie, la mia amata, Julieta...

Și se dezlănțuie în limba italiană:

- Sunt în mare încurcătură... etc... etc... (Mi-e o foame de n-am unde să dorm la noapte...)

Aneta, inimă miloasă:

- Veniți la mama, v-o fi foame...

I-a adus acasă. Cum i-am văzut, mi-a plăcut de ei. Femeia, Julieta, era englezoaică, îndrăgostită lulea de puștiul italian. De doi ani colinda lumea împreună cu el. Era profesoară, dar... dragostea este foc mare, pârjolește tot ce îi iese în cale. Abandonase cariera și familia și-l urma pe-al ei Romeo. Acum erau în trecere... prin Australia. Așteptau niște bani din Italia și din Londra, dar aveau nevoie de adăpost până le venea ajutorul. Îi invit simplu:

- Stați la noi cât vreți, nu vă costă nimic, este de la Isus Cristos.

- De la cine? se interesează Romeo.

- De la Domnul, totul vine de la El, totul îi aparține, noi suntem numai administratori, voi sunteți oaspeții lui Cristos. Bun venit.

Aneta mă completează spre mai bună înțelegere:

- Noi suntem creștini, născuți din nou. Ne-am întâlnit cu Isus Cristos cu vreo trei ani în urmă și de atunci suntem

fericiți. Trăim, împreună cu copilul nostru, o viață plină de bucurie cum nu am cunoscut mai înainte de întâlnirea cu El, cu Domnul. Julieta ne privește cu nostalgie:

- Norocul vostru, sunteți norocoși.

- Norocul ăsta este pentru oricine, o informează Aneta.

- Poate că da, poate că nu...

Julieta este în dubiu. Continuă:

- Am studiat mulți ani prin școli și universități. Intellectul nu-mi dă voie să cred niște speranțe, niște ipoteze, să mă mulțumesc cu o promisiune care poate se va întâmpla, poate nu... Sunt profesoară de științe, nu pot crede dacă nu văd.

Aneta o prinde din zbor:

- Știi ceva? Veniți cu noi astă seară dacă nu aveți alt plan.

Suntem invitați la o petrecere, la directorul Colegiului Biblic. O să întâlnești acolo vreo douăzeci de profesori. Poți vorbi cu ei, poate... poate... acea speranță este după colț, acea promisiune se va împlini mai curând decât te aștepți.

- Să vedem ce spune Romeo.

Și el spune:

- Si, si, an diamo, siguro... să cunoaștem oameni, să vedem lumea, siguro... an diamo...

Și ne-am dus.

- N-am venit cu mâna goală, îl informează Aneta pe director și-i prezintă pe prietenii noștri:

- Romeo și Julieta!

Nici eu nu cunosc decât doi sau trei dintre profesori. Directorul are o casă frumoasă.

Petrecerea este instalată în curtea din spatele casei, sub o

verandă rustică,

iar curtea este

pe un deal mic,

cu iarbă verde și

pomi umbroși. Am văzut

șampanie în frapiere. Mă

gândesc că asta este pentru

profesori nu pentru „profioniști”.

Romeo s-a angajat într-o discuție cu un

olandez abia venit din Africa de Sud. Julieta își

voalează rochia de mătase spumoasă risipind

în umbrele înșierării un parfum franțuzesc.

Soțiile profesorilor, femeile intelectuale, oferă

băuturi reci și gustări. Aneta jonglează cu cinci

farfurii pline pe mâna stângă, (meserie mare...).

Eu iau un scaun și merg câțiva metri pe deal, să

stau un pic singur cu Dumnezeu. Pun scaunul jos

și mă așez pe el. Nu știu cât am stat acolo, dar

iată că un profesor se apropie de mine:

- Ai învins legea gravitației, mă anunță el, stai

suspendat în aer... Într-adevăr, am realizat că

scaunul meu era cu două picioare în deal și două în vale,

într-o poziție imposibilă, fără balanță.

- Țsta este un deal fără gravitație, totul gravitează în jurul lui Cristos, remarc eu.

Profesorul îmi dă mâna și mă ajută să mă scol de pe scaun, mă cuprinde pe după umeri și...

- Nu sta singur aici, bea un pahar de șampanie cu noi.

Eu îi răspund visător:

- Șampania este o băutură foarte sofisticată, acidulată și alcoolizată... care te înțeapă la limbă și se suie la cap... Șampania este foarte șireată și înșelătoare... înțeapă ca un basilisc... Da, da... bea tu dragă profesore, și Domnul să te binecuvânteze că poți s-o bei. Eu o să rămân departe de vraja ei, e mult mai bine pentru mine...

El mă privește zâmbind:

- Tu trebuie să fii un alcoolic reformat.

- Ai ghicit, reformat și salvat de Isus, slavă Lui, amin.

- Amin, brother...

S-au aprins lumini colorate sub verandă. Adia o muzică lină, parcă venind de departe, departe... Romeo nu mai are mâini libere să gesticuleze, vorbind în toate limbile pe care le cunoaște. Julieta, cu un pahar de șampanie în mână se plimbă pe sub pomi încadrată de director și soția lui.

Oare ce se petrece în acest loc, aici, acum...? Oare este o întâmplare că acești doi hoinari au ajuns la ușa pizzeriei, în casa noastră, în această grădină? Oare există întâmplare? Ce plan o avea Dumnezeu cu acești hoinari? Cine sunt ei? Cine suntem noi? De unde vin ei și încotro se îndreaptă? De unde venim și încotro ne îndreptăm cu toții?

Petrecerea s-a terminat târziu. A fost o seară minunată.

- A fost o seară minunată. Vă mulțumim că ne-ați luat cu voi, ne spune Julieta înainte să meargă la culcare.

- Si, si, bellissimo. Grația, bona note... adaugă Romeo somnoros.

Seara următoare. Intrăm în curtea Bisericii. Romeo declară sincer:

- Io sono turist, am vizitat multe Biserici, în multe țări, dar nu cred în Dumnezeu. Eu nu sunt creștin, eu sunt turist.

Parchez, trag frâna de mână și sting farurile. Este ora zece seara. Am adus turiștii ăștia la Casa Domnului la o oră când puteam fii doar noi, singuri cu Dumnezeu. Descui ușile, aprind luminile, Aneta îi invită:

- Intră Julieta, intră Romeo, intrați în Casa Domnului, bun venit, bono venito in Casa Domine...

Cu sfială au intrat. Am intrat toți. Nu am aprins decât candelabru din mijlocul tavanului.

- Hai să facem poze, propune Julieta. Zâmbiți, vă rog...

Facem poze. Îl chem:

- Hei, Romeo, vino lângă mine.

Sunt în fața altarului, lângă masa pentru Cina Domnului. Mă așez pe genunchi, întind mâna spre el:

- Vino, stai lângă mine, hai să ne rugăm Domnului...

M-a privit lung, mirat, nu a scos o vorbă. Apoi și-a îndoit genunchii în locul unde se afla și și-a ascuns fața în palme. Aneta și Julieta erau chiar sub candelabru. Lumina se revărsa peste umerii lor, aurie, caldă, blândă... Și-au plecat amândouă genunchii înaintea Domnului. Ne-am rugat acolo, fiecare pe limba lui, fiecare pentru păcatele lui, fiecare pentru dorințele și speranțele lui.

Mai târziu, în mașină, în drum spre casă, Romeo ne-a spus:

- Nu m-am rugat niciodată, eu mereu am fost turist prin Biserici, dar în seara asta s-a întâmplat ceva... nu știu ce... Oare există Dumnezeu...?

În noaptea aceea doar Gogu, copilul meu, a dormit în casa noastră. Ne-a prins dimineața cu Biblia înainte. Și:

- S-ar putea să aveți dreptate, cred că este Dumnezeu... pe undeva... dar eu sunt departe, departe, sunt turist...

Acești hoinari au mai rămas două zile la noi. În ziua despărțirii ne-au adus o cutie de carton:

- Souvenir, pentru voi!

Am desfăcut cutia. Era un frumos sfeșnic cu șapte brațe, imitația Sfeșnicului de Aur din Cortul Întâlnirii. L-am montat bucată cu bucată. Era înalt cât un stat de om. Am înfipt în vârful brațelor lumânări mari parfumate și le-am aprins. Nici azi nu sunt sigur dacă acești hoinari au realizat ce cadou ne-au adus, ce reprezintă acest sfeșnic.

Nici azi nu sunt sigur dacă acești hoinari au fost cu adevărat oameni sau au fost îngeri. Ei au plecat, nu i-am mai văzut niciodată de atunci. Uneori, privind sfeșnicul din cortul întâlnirii îmi aduc aminte de acești hoinari care au poposit în cortul nostru pentru câteva zile.

Au fost îngeri...? Au fost oameni...?

Poate că vom afla într-o zi.

„DAR HOTĂRÂREA LUI ESTE LUATĂ. CINE I SE VA ÎMPOTRIVI?”

Noel Cociuba

MĂRTURIE

(continuare de la pag. 14)

Am un mesaj pentru oricine care vine în contact cu această mărturie a mea:

- Unde te afli în acest timp? Poate te afli într-o grea încercare. Focul din jur este mai arzător ca niciodată, apele sunt prea adânci pentru tine, viitorul nu a fost niciodată așa de întunecat. Cine este Dumnezeu pentru tine în această încercare? Cine ești tu pentru Dumnezeu? Acestea sunt întrebări esențiale la care trebuie să răspunzi. Cine este Dumnezeu pentru tine? Este doar o bucurie de moment, sau este bucuria vieții tale? Ceea ce se întâmplă într-un moment din viață este o încercare. Iov a trecut cu bine prin ea. Tu cum vei trece? Dumnezeu este cu noi, cu fiecare pas din viața noastră. El este în control în tot ce se întâmplă. Dacă nu înțelegem aceste lucruri suntem și noi ca acel prieten al vânătorului și tot ce putem spune este: „Câinele tău nu știe să înoate”. Dar noi știm că Dumnezeul Cel Atotputernic este Dumnezeul minunilor. Glorie Lui, Amin.

Hi, I'm Lucy Schneider

As a Home Lending Specialist in Melbourne I understand that no two home buyers are the same.

I can guide you through home buying process, provide you with a conditional pre-approval. I can help you to choose the right home loan for your financial situation and lifestyle.

Call me to arrange an appointment.
Mobile: 0410 428 469
Email: lucia.schneider@cba.com.au

Retail Banking Services
Commonwealth Bank
Level 1, 17 Douglas Street,
Noble Park Vic 3174

Selling?

Get GR8. Get SOLD!

Local. Trusted.
Record Results.

GR8
EST8
AGENTS
.COM. AU

FREE MARKET APPRAISAL

Are you looking to sell, buy or just curious about the current value of your home?

For a free, no obligation market appraisal of your home contact
Margareta Ulici on:
0413 246 294 or
margaret@gr8est8agents.com.au

Suite 8c, Level 1, 64 Victor Cr, Narre Warren, 3805 - 1800 04 8800

ROMAN LAWYERS

Suntem avocați cu experiență, specializați într-o varietate amplă de domenii:

Dreptul familiei, litigație civilă, comercială și testamentară și dreptul criminal. Testamente, împuterniciri financiare și de sănătate. Vânzări sau cumpărări de case.

Adresa poștală:
5 Llewellyn Place,
Eumemmering, 3117,
Victoria, Australia.
PH.: 0423 810 460
Fax: +61 3979 7997
Email:
info@romanlawyers.com.au

Nu ezitați să ne contactați dacă aveți întrebări sau dacă doriți să discutați despre nevoile dumneavoastră specifice.

Café Transylvania

Original recipes,
Fresh and delicious

We make birthday cakes. Everything served in the Premises is home made. We make reservations for birthdays or any occasion. Our program is:
Tue to Thu: 9am - 5.30pm
Fri and Sat: 9am - 9pm
Sunday: 9am - 6pm
DELIVERY! (Condition apply)

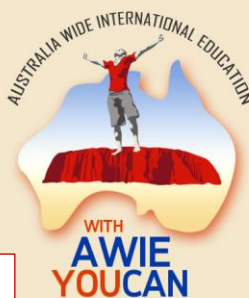
Shop 4 Spring Square, Hallam,
VIC 3803,
Phone number:
03 9796 5227, 04 3216 2907
kate@cafetransylvania.com

Consultantă și reprezentare legală pentru:

- Emigrare în Australia
- Vize de muncă, business, vizită
- Recunoaștere profesională
- Studii în Australia și Internships
- Tribunal reviews pentru refuzuri de vize

Ramona Martinovici
australia@awie.com.au
+61 424 515 676
MARN 1383584

Reach Your Full Potential

MIGRATION
EDUCATION
awie.com.au

admin@emblemconsult.com

Cristina Pomana

Registered Migration Agent
MARN: 1678015
Emblem Consult Pty Ltd.

Revista Speranța mulțumește tuturor sponsorilor pentru sprijin și încurajare.

ACCOUNTING,
TAXATION &
ADVISORY SERVICES

Email: office@cgdpartners.com.au

For exceptional business results, talk to our friendly tax specialists today. We'll help you discover better tax strategies and provide timely business support.

Our real value is in the tailored advice, planning, consulting and research we offer. Take advantage of our strong technical skills and up-to-the-minute knowledge of tax solutions and tax strategies for your business.

Traian Secară
Minister of religion

**Oficiez căsătorii civile și
religioase în Australia,
de peste 20 de ani.
Mă puteți contacta la:**

**Telefon: 0407-708-887
Email: tsecara@hotmail.com**

**DRIVER AND TRUCK LOCATED IN
MELBOURNE IS AVAILABLE FOR HIRE
AND TRANSPORT HEAVY EQUIPMENT 11
TONS AND 8 METERS LONG.
LOADING RAMP IS AVAILABLE FOR
LOADING HEAVY MACHINERY.
CALL THE MOBILE BELOW FOR DETAILS**

Onsite Welding

0410 518 772

0481 738 448

**STEEL MANUFACTURING & RIGGING
LOGISTIC & MACHINERY TRANSPORT**

22

IOSIF ȘI FRAȚII SĂI

Păstor Cornel Ghiță, Biserica Maranata Melbourne

(continuare de la pag. 9)

O altă zi este ziua morții, nu o știm. Din punct de vedere biblic și aceasta este o zi importantă. Biblia spune că din acel moment, din acea zi când am plecat din lumea aceasta, nu se mai poate face nimic în ceea ce privește mântuirea sufletului. Eclesiastul spune că este mai importantă ziua morții decât ziua nașterii. Mai este o a treia zi deosebit de importantă. Aceasta este ziua nașterii din nou. Ziua aceasta nu o au toți oamenii, o au doar aceia care sunt binecuvântați de Dumnezeu. Este ziua când un om se întoarce cu pocăință și cu credință la Dumnezeu. Este ziua când spui: „Doamne, cred că Tu ești, cred Doamne Isus că ai murit în locul meu, Te rog să mă ierți, Doamne, așa cum sunt vin la Tine!” Biblia spune că toți acei care vin în felul acesta la Dumnezeu sunt iertați de toate păcatele lor, oricât de multe ar fi și oricât de mari ar fi, totul este iertat. Mulți dintre noi avem zeci de ani de credință și de slujire, toți avem păcate, dar ne-am pocăit de ele și Dumnezeu nu-și mai aduce aminte de ele.

Cei care nu ați avut această zi, mă rog ca Duhul lui Dumnezeu să se apropie de voi, să vă descopere păcatele. Nu încercați să fiți ca și frații lui Iosif, care au încercat să-și ascundă păcatul. Tu poate nu ai păcate așa de mari, dar tu știi că nu ai un mod de viață bun,

știi că ești pierdut fără Dumnezeu. Nu amâna! Lasă ca această zi să fie o zi minunată, care să fie scrisă în Cer, în Cartea vieții - ziua când te-ai întors la Dumnezeu.

Și mai este încă o zi, fie că vrei, fie că nu vrei, este o zi pentru toată lumea: este ziua când fiecare va trebui să stea înaintea lui Dumnezeu, înainte Domnului Isus Cristos și să dea socoteală de viața lui. Va fi o zi a judecății. Toate faptele cerești, toți îngerii vor fi acolo. Dragul meu, nu amâna, când Duhul lui Dumnezeu te cercetează și vrea să-ți spună că te iubește, că te înțelege, pentru că El te-a creat, că El îți știe păcatul și totuși te iubește, că El dorește să-ți ierte toate păcatele. Când Dumnezeu se apropie în felul acesta de tine, deschide-ți inima, primește-L pe El ca Domn și Mântuitor. Ceea ce trebuie să te determine să alergi spre Dumnezeu este dragostea pe care El o are pentru tine. El vrea să te primească! Deschide-ți inima și primește-L. Pe noi, care suntem credincioși, Dumnezeu să ne curățească, să ne sfințească și să fim oameni care stau în spărtură - „Caut un om”, spunea Dumnezeu, „care să stea în spărtură și voi cruța țara”. Dumnezeu să ne facă un prilej de binecuvântare pentru cei din casele noastre, pentru Biserică și pentru țară. Amin!

SOMETIMES A PICTURE SPEAKS MORE THAN MANY WORDS

At first this girl in the picture wanted nothing to do with Jesus. But when I began praying for her friend and preaching Jesus Christ as the solution to every one of life's problems, she suddenly began looking at me as if she was crying out for help. I saw she wanted out of the darkness in her life. I approached her and told her: "God told me you are his child. Are you willing to accept Him?" She answered YES without hesitation and she had tears in her eyes.

Young people in this country are hungry for God. Their eyes, their hearts call out for solutions to their emptiness. Sometimes all it takes is to show

up and speak the name of Jesus, and the Holy Spirit will begin to change a person's heart. There is power in the name of Jesus. God wants every one of his children to come back home.

“For God so loved the world that He gave His one and only Son, that whoever believes in Him shall not perish but have eternal life.” (John 3:16)

(articol preluat)

Anotimpurile

Dionisie Giuchici

.....

Vine iarna cu zăpadă, uite brazii aplecați,
Ca și regii la paradă, ei au fost încoronați.
Toate dealurile-s pline cu sclipiri din alb curat,
Și în văi și pe coline, albul toate le-a-mbrăcat.

Pe căsuța cu zăpadă cad scânteii și înnegresc
Frumusețea de paradă, care ochii o privesc.
Colo în pârâu e gheață, și la streășină ciorchini,
Ce frumoasă! Ce măreață! Ce dumnezeiești rubini!

Și ziceau pe-atunci bătrânii: „Va fi anul roditor,
După cum vedeți ciorchinii atârând strălucitor.”
Noaptea-aceasta viscolește, cerul este plin cu nori,
Și zăpada troienește peste văile cu flori.

Doamne câtă măreție! Tu pe toate le-ai zidit,
Pentru vremea lor să fie minunate la privit.
Frate, soră, și pe tine Domnul te-a făcut frumos,
Ca și floarea primăverii e urmașul lui Cristos.

Noi suntem a Lui lucrare, vară e când tu rodești,
Pe căldura arzătoare, tot mai sus, mai sus să crești.
Ca și floarea cu petale, ca și spicele de grâu,
Să rodim Isus ne cheamă, până nu e prea târziu.

Iarna pomul odihnește, și întreaga armonie
Care astăzi strălucește în pădure, pe câmpie.
Și creștinul odihnește, toți aceia mântuiți,
Dar în marea primăvară noi vom fi din somn treziți.

Vara mântuirii sfinte, nu știm, poate că s-a dus,
Și curând recolta sfântă va fi adunată sus.
Oricum, să veghem pe cale, așteptând măreața zi,
Căci Mântuitorul nostru, Domnul Isus va veni!

(iarna - în Australia)

